

Hol rejtőznek a magyar offshore-milliárdok?

2013. április 3. szerda 11:25

Magyarországon a tízezret sem éri el azoknak az igazán gazdagoknak a száma, akik az offshore paradicsomokat ki tudják használni. Ugyanis kétszázmilliós vagyonméret, illetve egymilliárdos céges árbevétel alatt nemigen éri meg a külföldi adóoptimalizálás. Magyarország a politikai és a gazdasági kiszámíthatatlanság miatt nem tud adótervezési célponttá fejlődni, pedig az adórendszerünk bizonyos elemei nagyon kedvezőek. A külföldre vitt vagyonok nagy része a bizonytalanság és a kiszámíthatatlanság miatt nem jön haza.

Bizonyos vagyonméret alatt macerás, és arányaiban túlságosan drága a külföldi bankszámla fenntartása, vagy egy adóoptimalizálásra (adóelkerülésre) létrehozott cég fenntartása. Egy bonyolultabb céges struktúra felállítása a tanácsadói, cégalapítási, esetleg utazási költségek miatt akár az egymillió forintot is elérheti.

Ötven-százmillió készpénzben

Karagich István, a Blochamps pénzügyi tanácsadó igazgatója szerint csak 150-200 millió forinttól érdemes a magánvagyonokat külföldre szervezni, és így is csak akkor, ha az összvagyon pénzben lévő része 50-100 millió forint között van. Még annak is érdemes lehet elgondolkodni egy ilyen megoldáson, akinek a vagyona ennél ugyan kisebb, de az éves jövedelme legalább 30-50 millió forint között van.

A Blochamps adatai szerint Magyarországon 43-44 ezer privátbanki számla van – ezek átlagos értéke a szolgáltatók többségénél eléri az 50 millió forintot. Azonban egy-egy vagyonos személynek jellemzően kettő számlája van, így az anyagi szempontból a felső-középosztály tagjainak, tehát igazán gazdagoknak nevezhetők száma valójában csak 18-20 ezer fő között van. A legalább 200 millió forintra rúgó összvagyonnal rendelkező gazdagok száma nem éri el a tízezret, márpedig az külföldi vagyontervezés csak ennek a körnek racionális pénzügyi döntés.

Min változtat a ciprusi csőd?

Az offshore-ozás az elmúlt hetek ciprusi eseményei miatt került a figyelem középpontjába. A szigetország eddig az adóelkerülést és az adóoptimalizálást választó kelet-európai és orosz vagyonosok kedvenc EU-n belüli célpontja volt. A bankcsődök, a betétek államosítása és a tőkekorlátozások után az ország gyorsan el fogja veszíteni ezt a státuszát, és amint lehet, a most ott lévő vagyonok nagy része el fogja hagyni az országot.

Szakértők szerint azonban a menekülő utak száma egyre korlátozottabb. Ma már a vagyontervezéssel komolyan foglalkozó tanácsadók nem csak az elérhető hozamokra koncentrálnak, hanem – pontosan az ilyen esetek miatt – a geopolitikai kockázatokat, a szuverén adóbsorolást és az ezzel járó ország kockázatokat is sokkal jobban figyelik, mint

a válság előtti években – fogalmazott a téma egyik magyarországi szakértője, aki neve elhallgatását kért a téma „sikamlóssága” miatt.

Jellemző folyamat, hogy már az egymillió euró alatti vagyonnal rendelkező ügyfeleknek is elérhető a nemzetközi adótervezés. Ciprus után a kockázati tervezések nem csak a konkrét befektetési termékekre fognak vonatkozni, hanem a mögöttes geopolitikai és infrastrukturális kockázatokra is, mondja Karagich.

Egy másik forrásunk szerint az egzotikusabb helyeken (ilyen volt az EU-n belül Ciprus is), ahol bizonyos esetekben komoly adóelőnyöket lehetne elérni, nem is nagyobb a biztonság, mint Cipruson. „Egy sor olyan ország van, ahol a vagyonosok kedvezőbb adófeltételekkel szembesülnek, mint Magyarországon. Például Indonézia, Mexikó, Brazília vagy Dél-Afrika is ilyen helyek, ráadásul ezek az országok a jobb adóbsorolásuk miatt és feltételrendszerükben elméletileg biztonságosabbak is, mint hazánk. De a ciprusi eset után ki vágyna arra, hogy a pénzét ezekbe az ismeretlen és távoli országokba vigye át?”

Világszerte intenzív érdeklődés van az ázsiai adóstruktúrák iránt, de a távolság, a nyelvi akadályok és más nehézségek miatt a magyar vagyonosok ezeket kevésbé használják.

Hová menjen, aki kisebb adóért kockáztatna?

Érdekes, hogy a magyarok nem a minden ízükben offshore célpontokra vadásznak, vagyis nem az olyan helyekre, ahol nyilvánvaló, hogy a kitelepített cégek semmilyen gazdasági tevékenységet nem folytatnak, a tulajdonosok egyetlen célja az adóelkerülés. Az ilyen elhíresült célpontok közé tartozik Beliz, a Seychelle-szigetek, Delaware, a Jersey-szigetek, Panama és a Man-sziget. Bár a dolog jellegéből adódóan hivatalos adatok erről nincsenek, forrásunk úgy fogalmazott, hogy „a hosszú távú családi vagyonstrukturalásoknál jellemzően nem ezek a tanácsadók által javasolt országok”.

A tanácsadói tapasztalatok szerint a vagyontervezés iránt érdeklődő magyarok Ciprus mellett legnépszerűbb célpontjai Svájc, Lichtenstein, Ausztria, Írország, Hollandia és Nagy-Britannia voltak. Rossz hír a rém gazdag magyaroknak, hogy várhatóan ezekben az országokban is tovább szigorodhat a szabályozás.

Brüsszelt nagyon zavarja

Magyarország még 2009-ben hirdette meg az adóparadicsomok elleni küzdelmet. A társasági adótörvénybe bekerült az ellenőrzött külföldi társaság fogalma, az ilyen struktúrában működő cégek osztaléka adóköteles lett, és nemcsak a kiosztott, hanem a cégben tartott osztalékra is meg kellett fizetni az adót.

A lényeg, hogy az EU-ban most azokat a cégeket akarják megfogni, amelyek csak névleg léteznek valamilyen európai adóparadicsomban, lényeges tevékenység nélkül. Azok a cégek, amelyeknek az adóparadicsomokban a tevékenységüknek megfelelő számú munkavállalójuk, pénzüik, és valamilyen felmutatható valós tevékenységük is van, nem kell tartsanak az EU-ban fokozódó adószigortól. Ha a felsorolt feltételek közül egy cég mindegyiknek megfelel, akkor az „anyaországok” adóhivatalainak sem gond a ciprusi jelenlét.

A céges struktúrák kiépítését pontosan ezek a feltételek drágítják meg, így sem a kisebb magánvagyonnal rendelkezőknek, sem az egymilliárd forintos bevétel alatti cégeknek sem kifizetődő a külföldi cégalapítással történő adóoptimalizálás.

Sokan félnek Magyarországtól

A tanácsadók tapasztalata szerint sok ügyfélnek mégsem megnyugtató a vagyon vagy a cég Magyarországon tartása. Ez elsősorban a kiszámíthatóság hiányára és az ingadozó bizalomra vezethető vissza.

„A legfontosabb motivációs erő vállalatok esetében a biztonság, különösen, ha külkereskedelmi vállalatokról van szó. Az általuk szerzett jövedelem nagyobb biztonságban lehet külföldön, mert itt az állam a legkreatívabb módon kopaszthatja meg a vállalkozókat. Ha valakinek van itt egy üzlete, bizonyos adókat biztos nem fog megúszni, de ha az üzlet tulajdonosa nem itt van bejegyezve, akkor el lehet érni komoly megtakarításokat. Az is szempont, hogy aki nagyra nő, vagy nagyon szép nyeresége van, az megtetszhet valakinek, akinek jó politikai kapcsolatai vannak, viszont egy külföldre kitelepített tulajdonosi szerkezettel ez a kockázat csökkenthető” – meséli ügyfelei tapasztalatait a tanácsadásban járatos forrásunk.

A gazdagok azt is figyelembe veszik, hogy mindenki, aki a magyar pénzügyi rendszeren keresztül fektet be, ki van téve a magyar pénzügyi rendszer kockázatainak. Akkor is, ha befektetésével külföldi kockázatokat vásárol. „A fentiek miatt a vagyon itthon tartása az érintettek jó részének nem megnyugtató, elsősorban azért, mert itt bármi megtörténhet” – hallottuk több forrásból is.

Beszélgetőtársainktól azt is szeretnénk volna megtudni, hogy ügyfeleik milyen jellemző céges struktúrákon keresztül viszik ki a pénzüket, és hogy ezek célja – a fenti aggályok mellett – mennyiben a sima adóelkerülés. Utóbbi kapcsán egyenes válaszokat senkitől nem kaptunk, de a szakértők a struktúráról sem beszélnek szívesen, arra hivatkozva, hogy ők az ilyen típusú, és abszolút legális tanácsaikért kapják a fizetésüket, ezért ebbe nem akarják beavatni a szélesebb közvéleményt.

A másik kifogás, hogy nincsenek jellemző példák. Ezt azzal magyarázták, nem mindegy, hogy mondjuk egy ingatlanokat bérbeadó vagy egy fakereskedő vállalkozásról van szó, melyek tevékenysége, mérete, földrajz kiterjedtsége, tulajdonosi szerkezete és vagyoni helyzete is eltér. Ahány helyzet, annyi pénzügyi tervezési-megoldás létezik – magyarázták a titkolózást.

Merre mennek a nagyobb magánvagyonok?

A megkérdezettek egyetértének abban, hogy a nehézségek ellenére, aki biztonságot keres, az vagyona egy részét a jövőben is ki fogja vinni Magyarországról, akkor is, ha egyre kevesebb a vonzó lehetőség. Hogy miért? Svájcot, Lichtensteint és Ausztriát elsősorban nem a céges struktúrák, hanem a számlavezető bankot és befektetési szolgáltatót kereső magánvagyonok veszik célba, de például sok ciprusi cégtulajdonosnak van Svájcban céges számlája.

A gond, hogy a befektetések hozama ezekben az országokban nem a hazai 16 százalékos adókulccsal, hanem 35 százalékkal adózik, cserébe az ügyfél névtelenséget kap. Ez azt jelenti, hogy a svájci bank nem jelent a magyar adóhatóságnak az ügyfélről. A 35 százalékos adót csak az kerülheti el, aki a svájci banknak nyilatkozik, hogy a kivitt pénzt itthon bevallja.

Egy táska pénz nem elég

Aki ezt választja, az névvel kerül be a svájci rendszerbe, adatait pedig a NAV is láthatja, cserébe csak a hazai 16 százalékos adót kell megfizetnie. „Már arra sincs lehetőség, hogy valaki egy táska pénzzel besétáljon egy svájci bankba, mert nem fogják bevenni a pénzt, illetve csak akkor, ha megismerték a pénz forrását” – hallottuk egy másik, tanácsadásban jártas forrásunktól.

Az adózást német és angol számlanyitással sem lehet elkerülni, mert ezek az országok azonnal továbbítják az adatainkat a NAV-hoz, tehát a jövedelmet ebben az esetben is be kell vallani.

Az említett országokban elérhető hozamok ráadásul alacsonyabbak, és a banki költségek is meghaladják a hazaiakat. Míg Magyarországon az eurós megtakarításokra 3-4 százalékos hozamokat kaphatunk – ami a magasabb ország kockázatát tükrözi –, ugyanerre nyugaton 1 százalék körüli összeg jár, tehát érdemes ezzel a kamatvesztéssel is számolni.

Magyarország is adótervezési célpont lehetne

A Cipruson történt események úgy tűnik, abba az irányba visznek, hogy a befektetőknek más adótervezési lehetőséget kell keresniük – közölte az az Accace kiszervezéssel és tanácsadással foglalkozó cég. Bizonyos adózási formáknál Magyarország is vonzó célpont – bár a bizalomhiánnyal és a kiszámíthatatlansággal számolni kell.

Az egyik vonzerőnk, hogy Magyarország – a kettős adóztatási egyezményeken túl – nem vet ki forrásadót a magyar társaságoktól származó jövedelmekre, amennyiben a kedvezményezett egy másik társaság. Ez mindenképpen előnyös lehet jogdíj, osztalék és kamatkifizetések esetén. A társasági adó kulcsa 10 százalék 500 millió forintos adóalapig, ami az egyik legkedvezőbb adókulcs Európában. Idehaza a jogdíjból származó bevétel 50 százaléka mentes a társasági adó alól (így a jogdíjbevételt “generáló” társaságoknál a 10 százalék mértékű társasági adókulcs akár 5 százalékra is csökkenhet, és további kedvezmény, hogy a jogdíjból származó bevétel mentes az önkormányzatok által kivetett maximum 2 százalékos helyi iparűzési adó alól is.

Magyar holdingcégeknek nagyon kedvező rendelkezés az, hogy amennyiben egy magyar társaság legalább 30 százalékos részesedést szerez egy másik társaságban, és legalább egy évig a könyveiben tartja azt, akkor a részesedés értékesítése után nem kell társasági adót fizetni, csak ezt, formai kritériumok nélkül, be kell jelenteni a NAV-nak.

http://index.hu/gazdasag/2013/04/03/offshore_vallalkozasok/